

Hanna Jensen hefur áður sungið nógv í samkomuhøpi og havt okkurt orð, og júst hetta hefur, sum skilst, verið ein stórir partur av hennara samkomulívi, men einki av hesum er partur av lívinum hjá Honnu í dag.

– Sangur í samkomuhøpi er ein ótrúliga stórir partur av mínum identiteti, og tað rakar meg meint at ikki hava møguleika til tað longur, sigur Hanna Jensen.

Hon vísir á, at hetta dømi illustrerar, at tað er ikki umvegis beinleiðis samskipti, at samkoman hefur tikið frástøðu, men einamest við at stillisliga broyta hennara gerandisdag innan samkomu-veggirnar.

Og hesum vísir Zacharias Zachriassen ikki aftur.

– Eg skilji væl, hon kennir seg illa. Tí tað eru nógv fólk, sum ikki dáma tað, hon ger politiskt. Tað samsvarar ikki við at vera almennur í samkomuni, sigur elstaráðslimurin.

Hann vísir á, at Hanna hefur fingið boð um at halda lágan profil, inntil uppskotið um broyting í hjúnabandslógini er farið framvið.

Politiskar samkomur

Vanligt hefur ikki verið, at vit uppliva samkomur ella fólka-kirkjuna taka dagar ímillum ymisk lógaruppskot av hesum og hasum slag. Men í hesum førinum má staðfestast, at støðan er ein onnur.

– Elstaráðið hefur sína føstu áskoðan um, at vit vilja ikki, at hjúnabandslógini skal vera broytt, tí vit halda, at hjúnabandið er ein stovnur, sum er innsettur av Gudi. Tað stendur í skriftini, at Hjúnabandið verið hildið í æru, og hjúnasongin verið ódakað, tí siðloysingar og horkallar skal Gud døma. Tí er tað so svárt fyri okkum at geva leyst fyri siðloysi og slíkum lívi. Og tí taki eg ikki undir við at broyta lógina, sigur Zacharis Zachariassen.

Men júst hendan spurningin um, at samkomur skulu velja ávís politisk mál at taka støðu til, heldur Hanna Jensen vera undrunarverdan.

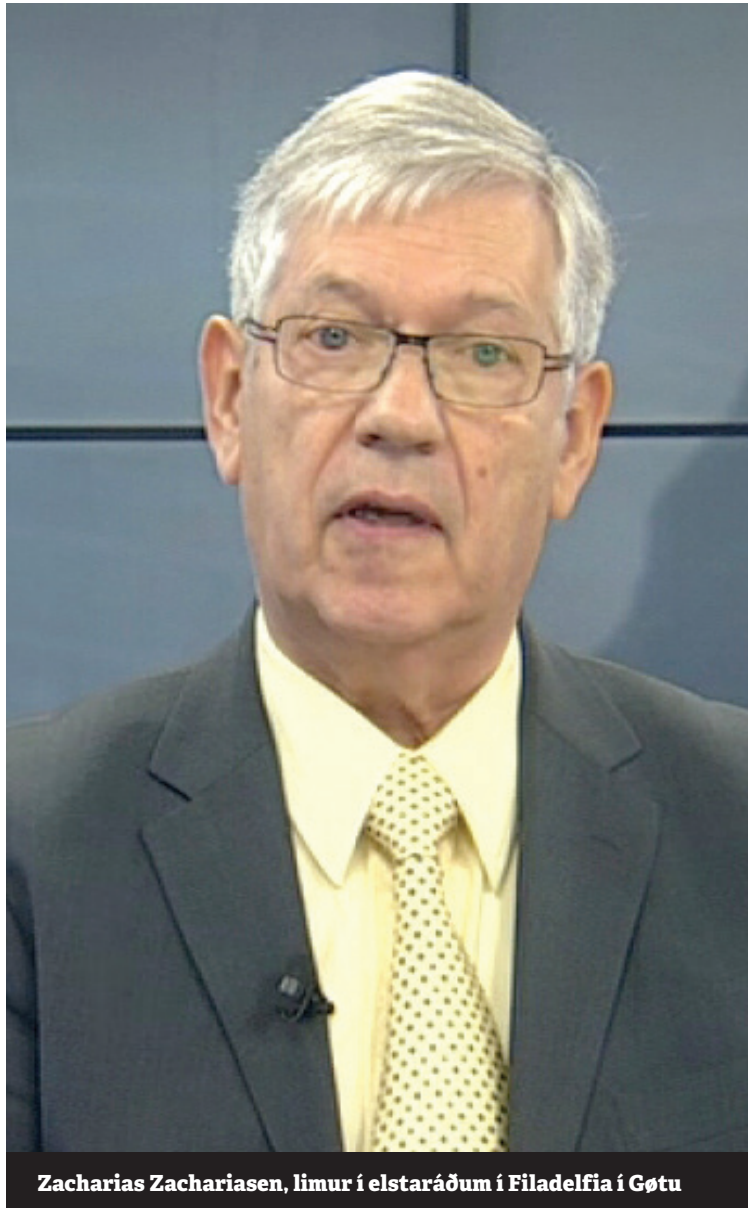
– Vit hoyra til dømis ongantíð samkomur taka støðu til, hvussu landsins ríkidømi skal býtast, hvussu figgjarlógini skal vera, hvussu vit skipa okkara neyðhjálp ella annað, sum eg haldi eigur at hava minst líka stóran moralskan áhuga hjá samkomum, um tær nú skulu vera politiskar, sigur Hanna Jensen.

Men yvirskipað heldur hon, at tað er trupult, um samkomur skulu hava politiskar hugsanir.

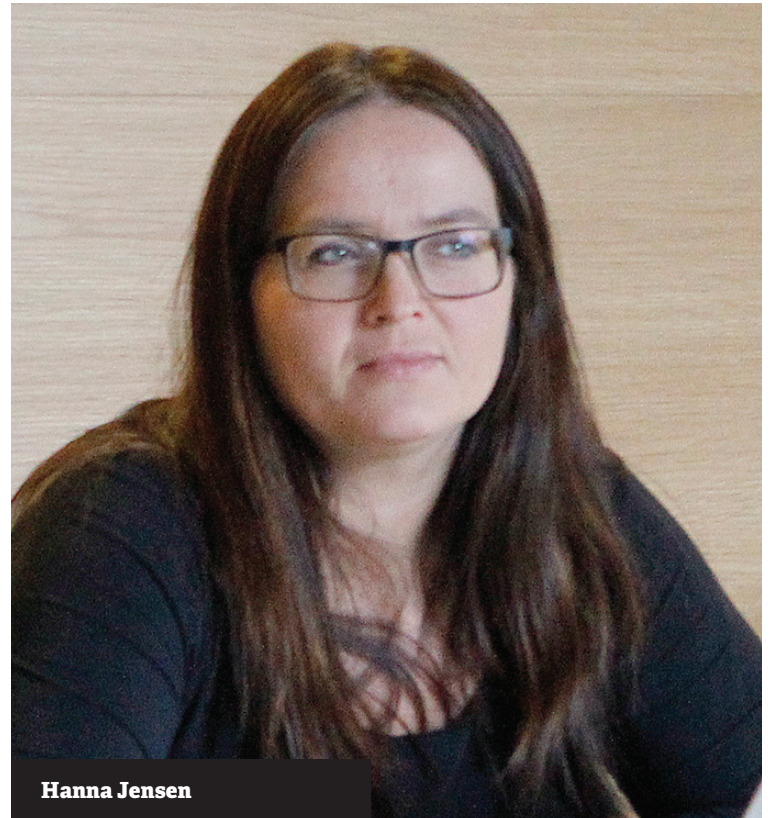
– Eg skilji ikki, hví samkomur og fólkakirkjan hava so stóran áhuga fyri júst hesum málinum fram um onnur politisk mál. Hetta er ein spurningur um lögfrøði, og bráðliga eru samkomurnar okkara størsti mótstøðupartur á politiska leikvøllinum. Tað havi eg ongantíð upplivað fyrr, greiðir Hanna Jensen frá.

Hevur kent seg illa seinastu mánaðirnar

Hanna Jensen ynskir ikki at útdýpa teir avleiðingar, sum hon í

Zacharias Zachariassen, limur í elstaráðum í Filadelfia í Gøtu

Hanna Jensen

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

greiðari. Hon er stillisliga sett í eina øðrvísi støðu í samkomuni, eins og tey samkyndu gjøgnum áratíggju stillisliga hava verið uppfatað øðrvísi enn hinkynd í samfelagnum.

– Seinastu mánaðirnar hava lært meg, hvussu tað man kennast at vera mitt í einum tabuiseraðum veruleika, har tú ikki reiðiliga ert góðtíkin av øllum, sigur Hanna Jensen.

Zacharias Zachariassen vísir á, at hann framvegis heldur tað vera rúmd fyri Honnu í Filadelfia. Spurd um tað, sigur Hanna seg vera samda við elstaráðslimin, at tað átti at verið rúm fyri henni og tað vónar hon, at tað verður, tí hon er ikki tann einasti politikkarin, sum er og hefur verið virkin í eini samkomu.

– Eg eri tann sama Hanna, sum sang og hevði okkurt orð fyri fimm ella tíggju árum síðani. Tað er einki øðrvísi við mær, bert tí eitt lógaruppskot er lagt fyri tingið, sigur Hanna Jensen.

Hennara størsta ynski nú er, at tey í samkomuhøpi læra betur at kjakast um tey mál, sum tey eru ósamd um. Verður tað ikki gjørt, so fer annar parturin at liggja eftir, tá ið avtornar. Og tá er einki vunnið.

– Eg vóni inniliga, at báðir partarnir í málinum læra at kjakast betur og virða hugsanirnar hjá hvørjum øðrum. Vit mugu læra at skilja báðar partar, tí uttan tað, er støðan ótolandi fyri onkran part, greiðir Hanna Jensen frá, og vísir víðari á kjakið, sum alt samfelagið skal hava um m.a. hetta sama lógaruppskotið.

– Um vit nú øll arbeiða fyri at fáa ein skilagóðan dialog um hetta lógaruppskotið, sum er ávegis, so ivist eg ikki í, at vit kunnu hava eina betri kjakmentan um nøkur ár, og øll fara at hyggja aftur á hesa tíðina og hetta kjakið, sum eitt, sum átti at verið betur handfarið, og at hendan strævna upplivingin ikki skal koma fyri aftur fyri onnur, sigur Hanna Jensen.

BARBARA@SOSIALURIN.FO

Soleiðis sá út í kjakinum eftir Dagur&Viku týskvøldið, tá ið tingfólkini Jógvan á Lakjuni og Hanna Jensen kjakaðust um ætlaður broytingarnar í hjúnabandslógini

SKERMMYNDIR

»Eg skilji ikki, hví samkomur og fólkakirkjan hava so stóran áhuga fyri júst hesum málinum fram um onnur politisk mál. Hetta er ein spurningur um lögfrøði, og bráðliga eru samkomurnar okkara størsti mótstøðupartur á politiska leikvøllinum. Tað havi eg ongantíð upplivað fyrr«

kjakinum í Dagur&Viku segði seg hava merkt í samkomuhøpi, síðani uppskotið um at broyta hjúnabandslógina varð lagt fyri tingið. Men spurd um tað, sum elstaráðslimurin sigur hana hava fingið at vita frá elstaráðnum, viðgongur Hanna, at seinastu mánaðirnar hava verið harðir.

– Eg skal viðganga tað, at eg havi kent meg illa seinastu mánaðirnar,

tí eg havi merkt ein illvilja ímóti mær, sum fyri tað mesta hefur gingið fyri seg í tí dulda, greiðir Hanna Jensen frá.

Og tað heldur Zacharias Zachariassen vera natúrligt og rætt.

– Vit kunnu ikki gera av, hvørjum flokki fólk í samkomuni eru í, og tað skulu vit heldur ikki. Men vit mugu bara vera samd um at vera ósamd í hesum málinum. Tað er

eingin forðing í tí sum so, men tá vit eru ósamd, er best, at Hanna heldur seg aftur í samkomuni, meðan á stendur, sigur elstaráðslimurin.

Duga ov illa at vera ósamd

Dømi um sangin omanfyri og onnur við eru orsök til, at Hanna Jensen kennir seg í einari støðu, sum ger hennara hugsanir um aktuella málið um hjúnabandslógina enn